

Arrest

**nr. 312 837 van 12 september 2024
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 7 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. DE WOLF verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 14 juli 2021, dient op 15 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 2 december 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 29 augustus 2023.

1.3. Op 9 april 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 10 april 2024 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en geboren te zijn in Mogadishu. U bent moslim en lid van de Haber Gidir clan, subclan Saleban. Toen u vier jaar oud was, scheidden uw ouders en werd u naar uw grootouders langs moederskant gebracht in Dabagalo, district Harardhere van de provincie Mudug, waar u woonde tot uw vertrek.

U volgde tot aan uw vertrek vijf dagen per week lessen in een Koranschool. Uw leerkracht was lid van Al-Shabaab. De twee dagen dat jullie vrij waren, nam Al-Shabaab jullie mee naar een plek waar ze jullie preken gaven en waar jullie moesten helpen om lijken en ledematen te begraven. Op een dag weigerde u dit, waarna uw leerkracht u hard heeft geslagen. Toen uw grootvader uw verwondingen zag, verbood hij u om terug te gaan naar die Koranschool. U werd echter opgeroepen om naar de basis van Al-Shabaab te gaan, waar ze u twee dagen opsloten. Uw oom stelde zich garant voor u zodat u met uw grootvader terug naar huis kon gaan. U bent meteen daarna uit het dorp gevlucht in een vrachtwagen die u naar Mogadishu bracht, waar u twee dagen verbleef. Daar ging u eerst naar uw schoonvader, en nadien naar uw oom [B.], die voor u een smokkelaar regelde.

U verliet Somalië in juni 2021. U reisde via Turkije, Griekenland en Italië naar België, waar u aankwam op 14 juli 2021. U diende op 15 juli 2021 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde bij aankomst in België dat u geboren was op 31 juli 2007 en dat u net geen 14 jaar oud was. Na een leeftijdsonderzoek werd uw leeftijd echter opgetrokken en werd uw geboortedatum aangepast naar 01/01/2002.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u dat u gedood zou worden door Al-Shabaab omdat u hun opdracht weigerde en omdat u zich niet bij hen wilde aansluiten.

In het kader van uw verzoek legt u een medisch attest neer opgemaakt op 3 augustus 2021 dat uw littekens attesteert en een Somalisch artikel van 16 april 2009 waarin staat dat [S.M.H.] (naar uw verklaring uw vader) werd gedood.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u niet kan worden beschouwd als minderjarige, zo blijkt uit de leeftijdstest die u onderging. Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

U maakte verder géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden zouden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van

internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS (verder CGVS), p. 3-4) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u afkomstig bent uit het dorp Dabagalo in het district Harardhere van de provincie Mudug.

Om te beginnen blijkt dat u bedrieglijke verklaringen aflegt over uw leeftijd. Bij aankomst in België verklaart u geboren te zijn op 31 juli 2007 (zie bijlage 26 dd. 15/07/2021) en dus net geen 14 jaar oud te zijn. Na leeftijdsonderzoek blijkt u echter minstens 18 jaar oud te zijn (zie beslissing van de dienst voogdij dd. 29/07/2021, p. 1). Uw leeftijd werd bijgevolg aangepast naar de inschatting van de medische test, namelijk 1 januari 2002, met dus zo'n vijf jaar verschil met uw verklaarde leeftijd. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

Daarnaast stelt het CGVS vast dat ook uw verklaringen over uw verblijf in Dabagalo niet kunnen overtuigen.

Zo merkt het CGVS op dat u niet op de hoogte bent van de droogtes die uw regio hebben geteisterd de jaren voor uw vertrek. Wanneer u gevraagd wordt naar de ergste droogtes in uw regio, spreekt u over twee droogtes waarover uw grootouders u hebben verteld toen u 11 jaar oud was, maar die lang voordien hadden plaatsgevonden. U stelt dat u die droogtes niet bewust hebt meegemaakt en dat u zelf nooit een periode van droogte hebt meegemaakt (ibid.). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er in 2011, in 2016-2017 en in 2019 nog zeer ernstige periode van droogte zijn geweest in grote delen van Somalië, waaronder uw eigen regio Mudug. In 2017 voorzag Al-Shabaab nog voedseldistributie in Dabagalo en buurdorp Dumaaye omwille van de moeilijke humanitaire situatie. Het feit dat u geen enkel idee hebt van de droogtes die zich voordeden in uw regio, ondermijnt dan ook in sterke mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u uw hele leven tot aan uw vertrek in de provincie Mudug hebt gewoond.

Het CGVS stelt vast dat u ook op vlak van veiligheid en incidenten opvallend beperkt op de hoogte bent van wat zich afspeelde in uw regio de laatste jaren voor uw beweerd vertrek. Wanneer u verschillende vragen

gesteld worden om te peilen naar gevechten of opstanden tegen Al-Shabaab in uw regio, door groeperingen of door dorpelingen, stelt u dat Al-Shabaab in 2012 door middel van gevechten aan de macht kwamen, maar dat er sindsdien niets meer is gebeurd (zie CGVS, p. 16). Wanneer u gevraagd wordt of er lokale mensen soms in opstand kwamen, stelt u van niet (ibid.). Wanneer u gevraagd wordt of u weet hebt van gevechten in de buurdorpen, weet u dit niet (ibid.). U verwijst enkel naar een bombardement in het dorp Caad (ibid.), wat al op een enige afstand ligt van Dabagalo, maar u weet niet wie er toen bombardeerde of wat er toen gebeurde (zie CGVS, p. 17). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan uw dossier, vonden er wel degelijk gevechten plaats, zowel in uw dorp als in de regio rondom. In 2016 was er in het gebied van Dabagalo en buurdorp Dumaaye een conflict tussen Al-Shabaab en de lokale bevolking, georganiseerd in clanmilities die werden gesteund door de Galmudug-regering, waarbij zowel Al-Shabaab leden als lokale inwoners om het leven kwamen. Er werden ook huizen in brand gestoken en vee in beslag genomen. Ook in 2018 zou er een gelijkaardig conflict zijn uitgebroken in het gebied van Dabagalo. In 2018 waren er bovendien enkele luchtaanvallen in Harardhere, uitgevoerd door de VZ en US Africa Command. In november 2018 zou Al-Shabaab zich hierdoor (tijdelijk) hebben teruggetrokken uit het district. Wanneer u gevraagd wordt naar luchtaanvallen, bent u hier niet van op de hoogte (zie CGVS, p. 18). Als inwoner van Dabagalo in het district Harardhere kan worden verwacht dat u op de hoogte was van de incidenten die u in 2016 en 2018 in uw regio hebben voorgedaan. Dat u hier niets van weet, doet in sterke mate afbreuk aan uw verklaring dat u in die periode in Harardhere district verbleef.

Ook blijkt u niet van op de hoogte van de rekruteringsgolf door Al-Shabaab die plaatsvond in 2018. Wanneer u gevraagd wordt of Al-Shabaab op een bepaald moment veel jongens uit uw regio wilden meenemen om met hen te gaan strijden, verwijst u enkel naar het gevecht in 2012 waarbij de jongens tot strijders werden gemaakt en stelt u dat dit nadien niet meer gebeurde (zie CGVS, p. 18). Wanneer u gevraagd wordt of u zoiets niet gemerkt hebt in 2018, stelt u van niet (ibid.). Volgens onze informatie eiste Al-Shabaab in juni 2018 minstens 200 jongemannen op in Dabagalo en buurdorp Dumaaye, waardoor er veel spanningen waren onder de bevolking. Dat u hier niets van weet, hoewel u verklaart als jongeman toen in die regio te hebben gewoond, doet verder afbreuk aan uw verklaring dat u daar toen effectief woonde.

Ook over de straffen die Al-Shabaab oplegde aan de inwoners van uw dorp, kunnen uw verklaringen niet overtuigen. U stelt dat er soms mensen in het dorp werden gedood, maar wanneer u wordt gevraagd om hiervan een voorbeeld te geven, kan u er geen één noemen (zie CGVS, p. 17). U geeft voorbeelden van andere straffen en u stelt dat overspel gestraft kan worden door steniging (ibid.). Ook al zag u zelf niemand gedood worden, kan verwacht worden dat u als dorpeling beter op de hoogte zou zijn als iemand uit het dorp gedood zou worden, vermits u zelf aanhaalt dat dit soms gebeurde, en dat u hier een concreet voorbeeld van kan geven. Uw vage verklaringen hierover doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijf in Dabagalo.

Voorts legt u ook opmerkelijke verklaringen af met betrekking tot de geografie van jouw regio. Zo wordt vastgesteld dat u de districtshoofdstad Harardhere helemaal fout situeert tegenover het dorp Dabagalo. U stelt dat Harardhere in het noorden van het dorp ligt op zo'n 25 minuten afstand te voet (zie CGVS, p. 5). Wat later stelt u dat Harardhere op 15 minuten te voet ligt (zie CGVS, p. 13). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, ligt Harardhere ten zuid-oosten van Dabagalo op zo'n 50 km afstand. Dat u de bal zo mislaat wanneer u gevraagd wordt naar de ligging van de districtshoofdstad, waar u zelf nog zou gepasseerd zijn op weg naar Mogadishu (zie CGVS, p. 14), versterkt de twijfels over uw verblijf in Dabagalo.

Ook dient te worden opgemerkt dat u bij de DVZ uw dorp in een foutieve provincie situeerde. U stelde daar namelijk dat Dabagalo in het district Harardhere in de provincie Galgaduud ligt (zie verklaring DVZ d.d. 30/11/2021, punt 10). Op het CGVS plaatst u uw dorp in de juiste provincie, Mudug (zie CGVS, p. 5). Dat u de foutieve provincie noemt bij de DVZ is opmerkelijk en doet verder twifelen aan uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Dabagalo.

Tenslotte wordt opgemerkt dat u vlak na aankomst in België verklaarde dat uw moeder, broers en zussen op dat moment in Dabagalo verbleven (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling d.d. 15/07/201, p. 2-3). Bij de DVZ stelde u daarentegen dat zij in Mogadishu verbleven (zie verklaring DVZ d.d. 30/11/2021, punt 13 + 17). Tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt u dat u enkel met uw grootouders in Dabagalo verbleef (zie CGVS, p. 5), dat uw moeder en uw halfbroers en halfzussen in Mogadishu verblijven en dat zij nooit in Dabagalo hebben gewoond (zie CGVS, p. 8). Wanneer u gewezen wordt op uw verklaring tijdens uw eerste interview dat uw moeder in Dabagalo woont, stelt u dat u dit niet verklaard hebt (zie CGVS, p. 9). Door simpelweg te ontkennen dat u iets heeft verklaard, klaart u deze tegenstrijdigheid echter niet uit. Uw tegenstrijdige verklaringen over de verblijfplaatsen van uw familie doen afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en zetten uw verklaringen over de herkomst en verblijfplaatsen van u en uw familie op de helling.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Dabagalo, in district Harardhere, gelegen in de regio Mudug. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Harardhere heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 29/08/2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er getwijfeld werd aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië (zie CGVS, p. 18). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw recente herkomstregio (zie CGVS, p. 19). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Dabagalo afkomstig bent op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS uw situatie correct kan inschatten (ibid.). Toch bleef u ook na deze confrontatie verklaren dat u tot 2021 in Dabagalo hebt gewoond (ibid.). Er werd u vervolgens een pauze gegeven om hierover te reflecteren, en na de pauze werd u opnieuw gevraagd of u bij uw verklaring bleef, waarna u stelde van wel (ibid.).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw

werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Wat betreft het medisch attest opgesteld door Dr. Nahayo Floride op 3 augustus 2021, stelt het CGVS vast dat uit dit attest enkel kan worden afgeleid dat u littekens hebt, niet waar, in welke omstandigheden of door wiens toedoen u die hebt opgelopen. De verklaring hierover die in dit attest werd genoteerd is volledig gebaseerd op uw eigen verklaringen en voegt dus geen bewijswaarde toe. Het Somalisch artikel dat u neerlegt toont enkel aan dat een zekere Sharif Mohamud Hassan werd gedood in Mogadishu. Dit artikel toont niet aan dat deze persoon uw vader was, noch biedt het artikel enige meerwaarde bij uw verklaringen over uw verblijf in Dabagalo of uw asielmotieven.

C. Conclusie:

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 48/3 tot 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van de Conventie van Genève (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de beginselen van behoorlijk bestuur met name de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verwijzend naar een rapport van Landinfo van 17 februari 2021 voert verzoeker aan dat de leeftijden in Somalië vaak een schatting zijn, gezien dit daar niet van groot belang is. Hij vervolgt dat hij waarheidsgetrouwe verklaringen afgelegd heeft en stelt dat, zelfs al zou zijn leeftijd niet kloppen, men hem geen intentie tot misleiden kan verwijten. Hij wijst op de controversiële botscan in België en voegt toe dat hij een geboortakte heeft kunnen bekomen via zijn moeder, die hij voorlegt ter staving van zijn leeftijd.

Vervolgens merkt verzoeker op dat hij nog maar een kind was ten tijde van de droogtes in Somalië en dat zijn grootouders er wellicht alles aan gedaan hebben opdat hij niets van de droogte zou merken. Hij voegt toe dat hij een jongen is en dus niet diende te koken of te werken en dat zij slechts met drie personen waren waardoor zij niet veel monden hadden om te voeden. Hij stelt dat zijn grootouders reeds op leeftijd waren en aldus geen velden of dieren hadden om te verzorgen, waardoor de periodes van droogte niet veel verschilden van andere periodes.

Hij verwijt de commissaris-generaal geen rekening te houden met zijn persoonlijk profiel als kind die zich weinig buitenshuis begaf en enkel informatie van buitenaf vernam via zijn grootouders. Hij stelt dat hij ongeschoold was, enkel naar de Koranschool ging en geen toegang had tot het internet of digitale toestellen. Hij meent dat hij niet meer kan doen dan te vertellen over de incidenten met Al-Shabaab, die hij vernam via zijn grootouders. Hij beklemtoont dat hij duidelijk verklaard heeft dat hij zelf nooit getuige geweest is van strafuitvoeringen en enkel lijken heeft gezien. Volgens hem heeft de commissaris-generaal onredelijke verwachtingen gesteld in verhouding tot zijn persoonlijke ervaringen.

Voorts merkt verzoeker op dat de commissaris-generaal enkel de foute geografische situeringen aanhaalt, doch alle andere pertinente details over de dorpen en zijn clan naast zich neerlegt.

Hij betoogt dat het aanhalen van tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij de DVZ en deze bij de commissaris-generaal geen ernstig argument betreft, daar de kleine onderhouds bij de DVZ in chaotische en gehaaste omstandigheden gebeuren, waardoor er dikwijls misverstanden genoteerd worden. Het is volgens hem niet ondenkbaar dat zijn situatie voor verwarring zorgde, gezien hij geboren is in Mogadishu, maar bij zijn grootouders woonde, terwijl zijn moeder met haar ander gezin wel nog in Mogadishu verblijft. Hij stelt dat hij herhaaldelijk onderbroken werd om het kort te houden zodat hij de gelegenheid niet kreeg om alles te overlopen en te corrigeren, zoals hij ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud meedeelde. Hij volhardt in zijn, naar eigen zeggen, uitgebreide en doorleefde verklaringen zoals afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud.

Na een theoretische uiteenzetting omtrent het wettelijk kader van de samenwerkingsplicht, stelt verzoeker dat het gebrek aan documentaire stukken niet volstaat om een relaas als ongeloofwaardig te beschouwen, waarna hij benadrukt dat hij alle moeite heeft gedaan om zoveel mogelijk stukken bij te brengen.

Hij verwijst vervolgens naar het voordeel van de twijfel.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker dat de commissaris-generaal de problematische situatie in Somalië minimaliseert en verwijst hij naar verschillende internationale rapporten, o.a. van Human Rights Watch en ACLED. Hij besluit dat moeilijk gesteld kan worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- Somalische geboorteakte.

3.2. Op 28 juni 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer met volgende nieuwe stukken:

- Foto van zijn vader, S.M.H., overleden toen verzoeker jong was;
- Persartikel dat de moord op zijn vader bespreekt.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing

inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door de Al-Shabaab omdat hij hun opdracht, tot het begraven van lijken en ledematen, weigerde en omdat hij zich niet bij hen wilde aansluiten.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- (i) Verzoeker legt bedrieglijke verklaringen af over zijn leeftijd, wat nefast is voor zijn algemene geloofwaardigheid;
- (ii) Verzoekers verklaringen aangaande (a) de droogtes, die zijn regio teisterden in de jaren vóór zijn vertrek; (b) de veiligheid en incidenten in zijn regio; (c) de rekruteringsgolf door Al-Shabaab, die plaatsvond in 2018; (d) de straffen die Al-Shabaab oplegde aan de inwoners van zijn dorp en (e) de geografie van zijn regio, zijn te beperkt en onvoldoende accuraat voor iemand met zijn profiel, wat de geloofwaardigheid van zijn herkomst uit het dorp Dabagalo, in het district Harardhere, gelegen in de regio Mudug ernstig ondermijnt. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan zijn vooropgesteld asielfrelaas, dat onlosmakelijk verbonden is met zijn beweerde regio van herkomst;
- (iii) Verzoekers tegenstrijdige verklaringen over de verblijfplaatsen van zijn familie doen afbreuk aan zijn algemene geloofwaardigheid en zetten zijn verklaringen over de herkomst en verblijfplaatsen van hem en zijn familie op de helling.

4.3.3. Er dient vooreerst op gewezen te worden dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU “verplichtingen van verzoeker”, houdt in dat hij samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de elementen ter staving van zijn verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn 2011/95/EU, vast te stellen. Het komt verzoeker dus vooreerst toe de nodige elementen te verschaffen om te kunnen overgaan tot de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van

eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Van verzoeker mag dus worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn verblijfplaatsen, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat er een duidelijk zicht is op zijn reële herkomst en reële verblijfsituatie vóór zijn komst naar België.

4.3.4. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Dabagalo in het district Harardhere van de provincie Mudug en dit op grond van de vaststelling dat zijn verklaringen ontoereikend zijn en niet stroken met de algemene landeninformatie in het administratief dossier en hij de door hem geschetste leefomstandigheden niet aannemelijk maakt. Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan de concrete problemen die hij daar stelt te hebben ondervonden.

4.3.4.1. Vooreerst dient worden aangestipt dat verzoeker zich bij aankomst in België ten onrechte heeft voorgedaan als minderjarig. Waar hij kritiek uit op zijn leeftijdsbepaling met het betoog dat de leeftijden in Somalië van minder groot belang zijn en dat de commissaris-generaal zich baseert op een controversiële botscan, kan hij niet gevolgd worden. Hij baseert zich voor zijn leeftijd op zijn Somalische geboorteakte, waarvan hij de beëdigde vertaling kan voorleggen (verzoekschrift, stuk 3). Hieruit blijkt dat hij geboren is op 20 december 2007 en dus veertien jaar was bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming. Uit de beslissing van de FOD Voogdij van 6 augustus 2021 blijkt evenwel dat verzoekers leeftijd op 29 juli 2021 bepaald werd op 19,31 jaar met een standaarddeviatie van 0,74 jaar. Derhalve moet worden vastgesteld dat verzoeker op het moment van aankomst in België minstens achttien jaar was en op het moment van het persoonlijk onderhoud de leeftijd van 21 jaar had bereikt. Nu hij verklaart dat hij Somalië in juni 2021 heeft verlaten (NPO, p. 13), kan redelijkerwijze worden vastgesteld dat hij ongeveer negentien jaar oud was op het moment van zijn vertrek uit zijn herkomstland. Daargelaten dat zijn geboorteakte slechts een beperkte bewijswaarde heeft, gezien kopieën gemakkelijk manipuleerbaar zijn door knip- en plakwerk, betreft het verschil tussen de datum die erop vermeld staat en het resultaat van het leeftijdsonderzoek een significante discrepantie die niet verschoond kan worden door te verwijzen naar de minder nauwkeurige leeftijdsbepaling in Somalië of naar de onbetrouwbaarheid van de medische testen. Meer nog, overeenkomstig het "*privilège du préalable*" wordt de beslissing van de Dienst Voogdij als administratieve rechtshandeling geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet vernietigd of ingetrokken is. Het administratief dossier bevat geen stukken waaruit zou blijken dat verzoeker tegen voormelde beslissing een beroep zou hebben aangewend bij de Raad van State. Verzoeker kan zijn beroep bij de Raad niet aanwenden om eveneens het resultaat van de medische test te betwisten aangezien dit niet de door de wet voorziene beroepsprocedure is. Evenmin kan zijn kritiek op de wijze waarop de medische testen in België worden uitgevoerd het voorwerp zijn van huidig beroep. Daarnaast dient opgemerkt dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud geen enkele indicatie kan worden ontwaard dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de hem gestelde vragen door de *protection officer* te beantwoorden. Integendeel, verzoeker verklaarde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat zijn verhoor bij de DVZ goed was verlopen, dat hij op alle vragen heeft kunnen antwoorden en dat hij geen bijkomende opmerkingen heeft (NPO, p. 4). Wat de reden dus ook moge zijn van verzoekers verklaring dat hij op het moment van zijn verzoek om internationale bescherming nog minderjarig was, blijkt afdoende uit de stukken van het administratief dossier dat dit niet correct is. Hoewel dit geen doorslaggevend element vormt om de algehele geloofwaardigheid van zijn herkomst uit Somalië ongeloofwaardig te bevinden, is het wel degelijk een element dat verhindert een zicht te krijgen op zijn werkelijke levensomstandigheden tijdens zijn verblijf in Somalië, waaromtrent hij zoals *infra* omschreven, allerminst nauwkeurige of consistente verklaringen kon afleggen.

4.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat verzoekers kennis over zijn verblijf in Dabagalo ontoereikend en onvoldoende accuraat is, wat de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst uit dit dorp, gelegen in het district Harardhere, in de provincie Mudug ondergraaft.

4.3.4.2.1. Verzoekers verklaringen aangaande de periodes van droogte stroken niet met de algemene informatie die zich in het administratief dossier bevindt en waaruit blijkt dat er in 2011, in 2016-2017 en in 2019 zeer ernstige periodes van droogte geweest zijn in Somalië, waaronder ook in verzoekers vermeende regio van herkomst (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stukken 1-6). Verzoeker stelt dat zijn grootouders hem over twee periodes van droogte verteld hebben, maar kan niet aanduiden wanneer deze waren en verklaart geen bijkomende informatie te hebben. Gevraagd hoe oud hij was toen die droogtes plaatsvonden, antwoordt hij eerst dat hij ongeveer elf jaar oud was, doch dat hij deze niet bewust meegemaakt heeft. Hierna corrigeert hij zichzelf en stelt hij dat hij elf jaar was toen zijn oma hem over de droogtes vertelde, maar dat hij niet weet wanneer deze plaatsvonden (NPO, p. 14-15). Waar verzoeker zijn gebrek aan kennis tracht te vergoelijken stellende dat hij nog een kind was, kan hij niet gevolgd worden. Zoals blijkt uit de resultaten van de leeftijdstest (zie *supra*), was verzoeker op het moment van de droogte in 2011 minstens negen jaar, had

hij op het moment van de droogte in 2016 de leeftijd van veertien jaar bereikt en was hij zeventien jaar ten tijde van de droogte in 2019. Verzoeker was aldus ten tijde van deze periodes van droogte geenszins een *infans*, waardoor er redelijkerwijze van hem mag worden verwacht om, omtrent deze drie zeer belangrijke periodes van droogte in zijn regio van herkomst, doorleefde en coherente verklaringen af te leggen, waartoe hij echter in gebreke bleef. Noch uit het gehoor noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel en leeftijd, onredelijke verwachtingen zouden zijn gesteld. Bovendien kan ook van een jeugdig iemand verwacht worden dat hij doorleefde verklaringen kan afleggen omtrent de periodes van droogte en de gevolgen daarvan, daar die een grote impact hebben op het leven van de bevolking, ook al dateert die droogte al van een aantal jaren geleden. Verzoekers gebrekkige verklaringen kunnen dan ook niet worden toegeschreven aan zijn vermeende jonge leeftijd. Dat zij slechts met zijn drieën waren en dat zijn grootouders, die, naar eigen zeggen geen landbouw- of vee-activiteiten meer uitvoerden, hem volledig zouden afgeschermd hebben van alle gevolgen van die droogtes is allerm minst aannemelijk, gezien er van iemand die verklaart dat hij bijna zijn hele leven in Mudug gewoond heeft (NPO, p. 5), redelijkerwijs verwacht kan worden de droogtes, die hard toegeslagen hebben in zijn vermeende regio en district, te situeren in de tijd. Bovendien is het opmerkelijk dat hij over bepaalde zaken enerzijds wel specifieke informatie kan geven, maar over andere zaken dan weer niet, wat de geloofwaardigheid van het betoog in het verzoekschrift, dat hij niet veel wist omdat hij zijn informatie enkel via anderen verkreeg, ondergraaft. Zo kan hij wel de namen van de droogte aanduiden, weet hij dat er hulp van de WFP toegekend is en wat de seizoenen zijn waarin deze droogtes kunnen voorkomen (NPO, p. 14-15).

4.3.4.2.2. Hiernaast is verzoekers kennis over wat er zich op vlak van veiligheid en incidenten afspeelde in zijn regio van herkomst in de laatste jaren vóór zijn vertrek uit Somalië zeer beperkt en niet in overeenstemming met de algemene landeninformatie.

Zo is hij niet in staat correcte informatie te geven over de gevechten of opstanden tegen Al-Shabaab die plaatsvonden in zijn regio van herkomst. Hij stelt weliswaar dat de machtsovername van Al-Shabaab in 2012 gepaard ging met veel gevechten waarbij mensen werden opgepakt, maar verklaart hierna uitdrukkelijk dat er sindsdien geen gevechten meer waren tussen dorpelingen en Al-Shabaab en dat hij niet weet wat de situatie in de omliggende regio was. Wanneer de *protection officer* vraagt of er groeperingen of legers waren die tegen Al-Shabaab vochten, antwoordt verzoeker ontkennend. Van eventuele luchtaanvallen is hij, naast het vermelden van een bombardement in Caad en Boholo, - waar hij voor het overige niks meer over kan vertellen - evenmin op de hoogte. De *protection officer* spoort verzoeker aan meer details te geven met de vraag of er nog andere incidenten gebeurden in zijn regio in de laatste jaren dat hij daar woonde, waarop hij aangeeft van niet (NPO, p. 16-17). Zoals door de commissaris-generaal terecht wordt opgemerkt, stemmen verzoekers verklaringen niet overeen met de algemene landeninformatie waaruit blijkt dat er zowel in verzoekers dorp als in de regio rondom op verschillende momenten gevechten waren tussen Al-Shabaab en de lokale bevolking, alsook dat er luchtaanvallen uitgevoerd werden door de VZ en US Africa Command in Harardhere waardoor Al-Shabaab zich moest terugtrekken (AS CGVS, map Landeninfo, stukken 6-11).

Verzoeker is evenmin bekend met de grote rekruteringsgolf van Al-Shabaab in juni 2018, waarbij 200 jongemannen werden opgeëist in Dabagalo en het buurdorp Dumaaye (AD CGVS, map Landeninfo, stuk 7). Immers, gevraagd of er soms golven van rekrutering waren in zijn dorp of in zijn regio, waarbij de *protection officer* aanduidt dat dit gaat over Al-Shabaab die opeens veel jongens tegelijk rekruteert, verwijst verzoeker slechts naar de gevechten in 2012 toen Al-Shabaab aan de macht kwam en er jongens tot strijders gemaakt werden. Hij stelt uitdrukkelijk dat dit fenomeen zich hierna niet meer herhaald heeft. Wanneer de *protection officer* hem confronteert met de informatie over de rekruteringsgolf in 2018, meent verzoeker dit niet gemerkt te hebben (NPO, p. 18). Dat verzoeker niet op de hoogte is van de conflicten met Al-Shabaab, die plaatsvonden in de jaren vóór zijn vertrek en de grote rekruteringsgolf in 2018, terwijl hij nochtans stelt het grootste deel van zijn leven in de getroffen regio gewoond te hebben (NPO, p. 5), ondergraaft de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden herkomst uit het dorp Dabagalo in het district Harardhere van de provincie Mudug.

Verzoeker kan zich ter verschoning van zijn gebrekkige kennis over de politieke situatie in zijn regio van herkomst bezwaarlijk verschuilen achter zijn profiel als ongeschoold kind dat zich weinig buitenshuis begaf. Zelfs van een persoon met beperkte scholing en wiens leefwereld zich grotendeels binnenshuis afspeelt, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over zijn regio van herkomst. Verzoeker toont niet aan dat hij een dermate geïsoleerd bestaan leidde dat er van hem geen voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn leefomgeving kan worden verwacht. Hij woonde in bij zijn grootouders (NPO, p. 5), ging jarenlang naar de Koranschool (NPO, p. 6) waar hij contact had met zijn leerkracht en medeleerlingen (NPO, p. 7 en 11), zag zijn oom die hen onderhoudsgeld gaf vaak (NPO, p. 10) en kan vertellen over de moskeeën en winkels in zijn buurt (NPO, p. 13). Dat er onredelijke verwachtingen werden gesteld maakt hij niet *in concreto* aannemelijk. Ongeschooldheid houdt overigens niet in dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of hem zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Dat verzoeker ongeschoold is, doet geen afbreuk aan zijn verklaring dat hij zich bezig hield met het leren Somalisch schrijven (NPO, p.

7). Verzoekers profiel van ongeschoold kind dat altijd thuis bleef, kan niet overtuigen als verschoningsgrond van zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn directe leefomgeving. Verzoekers betoog dat hij de gevechten of incidenten niet zelf gezien heeft en geen beroep kon doen op het internet of digitale toestellen, doet de vaststellingen van de commissaris-generaal evenmin wankelen en werpt evenmin een nieuw licht op zijn zaak. Van iemand die bijna heel zijn leven in Dabagalo gewoond heeft (NPO, p. 5), kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat deze op de hoogte is van belangrijke politieke incidenten in zijn dorp, te meer gezien dergelijke kennis cruciaal is om veiligheidsredenen.

De commissaris-generaal oordeelt voorts op goede gronden dat verzoeker geen overtuigende verklaringen aflegt aangaande de straffen die Al-Shabaab oplegde aan de dorpelingen, wat wederom ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende herkomst. Gevraagd of er personen uit zijn dorp gedood werden door Al-Shabaab, antwoordt verzoeker eerst bevestigend, maar wanneer de *protection officer* vraagt om een voorbeeld, moet hij het antwoord schuldig blijven. Hij legt uit dat hij nooit gezien heeft dat er in zijn dorp iemand gedood werd, maar dat hij wel lijken moest begraven. Waar de lijken dan vandaan kwamen, stelt hij niet te weten. Het is opmerkelijk dat verzoeker erna, wanneer er specifiek gevraagd wordt naar straffen die Al-Shabaab uitvoerde, aangeeft dat gehuwden gestenigd werden als zij overspelig waren (NPO, p. 17). Geconfronteerd met zijn voorgaande verklaring, dat hij niemand gedood had zien worden in zijn dorp, antwoordt hij wederom dat hij geen getuige is geweest van iemand die doodgeschoten of gestenigd werd, wat hij ook in zijn verzoekschrift benadrukt. Zijn onwetendheid kan echter niet worden toegeschreven aan het gegeven dat hij dit niet persoonlijk zou hebben meegemaakt. Ervan uitgaande dat verzoeker het grootste deel van zijn leven in Dabagalo heeft doorgebracht, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij beter op de hoogte is van eventuele slachtoffers van Al-Shabaab, te meer gezien hij zelf aangeeft dat Al-Shabaab personen in zijn dorp gedood heeft (NPO, p. 17).

4.3.4.2.3. Voorts oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden dat verzoekers kennis van de geografische ligging van zijn regio van herkomst niet strookt met de beschikbare informatie. Zo is hij niet in staat de districtshoofdstad, Harardhere, correct te situeren ten opzichte van zijn dorp Dabagalo. Hij verklaart dat Harardhere zich noordelijk van Dabagalo bevindt, op ongeveer vijventwintig minuten te voet (NPO, p. 5). Even later stelt hij zelfs dat Dabagalo op vijftien minuten wandelen van Harardhere ligt (NPO, p. 13). Geconfronteerd met het feit dat zijn verklaringen niet kloppen volgens de algemene informatie waarover de commissaris-generaal beschikt, die stelt dat Harardhere ten zuidoosten van Dabagalo ligt op ongeveer 50 kilometer (AD CGVS, map Landeninformatie, stukken 12-13), blijft verzoeker volhouden dat het slechts vijftien minuten wandelen is (NPO, p. 14). Bovendien is het uiterst opmerkelijk dat hij zijn dorp bij de DVZ in de foute provincie plaatst (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 30.11.21, punt 10), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud wel correct aangeeft dat Dabagalo in de provincie Mudug ligt (NPO, p. 5 en 13). Dat verzoeker bepaalde zaken wel correct wist aan te duiden (NPO, p. 5, 6 en 19), biedt geen dienstig verweer tegen de vaststelling dat dit eenvoudige, basisinformatie betreft die iemand, die heel zijn leven in het dorp heeft gewoond, redelijkerwijs geacht wordt te weten, te meer gezien hij verklaart dat hij de districtshoofdstad gepasseerd is onderweg naar Mogadishu (NPO, p. 14).

4.3.4.2.4. Tot slot legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de verblijfplaatsen van zijn familie, wat de geloofwaardigheid van zijn herkomst en die van zijn familie op fundamentele wijze aantast. Bij aankomst verklaart verzoeker dat zijn moeder, broers en zussen in Dabagalo verblijven (AD CGVS, map DVZ, Fiche NBMV, p. 2-3), terwijl hij bij de DVZ stelt dat zij in Mogadishu verblijven (AD CGVS, verklaring DVZ 30.11.21, punt 13 en 17). Tijdens het persoonlijk onderhoud legt verzoeker uit dat hij enkel met zijn grootouders in Dabagalo verbleef en dat zijn moeder, zijn halfbroers en halfzussen in Mogadishu verblijven en nooit in Dabagalo gewoond hebben (NPO, p. 5 en 8). Toen verzoeker ermee geconfronteerd werd dat zijn verklaringen op het CGVS niet strookten met deze op de fiche NBMV, antwoordt hij simpelweg dat hij dit nooit verklaard heeft. Het louter ontkennen van zijn gezegden kan bezwaarlijk voldoende worden geacht om voorgaande opmerkelijke tegenstrijdigheid over de verblijfplaats van zijn familie, op te heffen. Dat verzoeker kritiek geeft omtrent het verloop van het gehoor bij de DVZ is opmerkelijk, nu uit het administratief dossier blijkt dat hij tegenstrijdig is bij het beantwoorden van de vragen in de fiche NBMV, ingevuld door het bureau MINTEH. Wat er ook van zij, het betoog dat eventuele tegenstrijdigheden te wijten zijn aan het chaotisch en gehaast verloop van het onderhoud op de DVZ, kan niet overtuigen nu uit het administratief dossier blijkt dat de DVZ-vragenlijst – in tegenstelling tot wat hij beweert (NPO, p. 4) – in het Somalisch aan hem werd voorgelezen, dat hij deze zonder voorbehoud heeft ondertekend waarbij hij uitdrukkelijk verklaarde dat alle genoteerde verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 30.11.21) en hij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud verklaarde dat het verhoor op de DVZ normaal is verlopen. Indien zijn verklaringen hem werkelijk niet voorgelezen zouden zijn, kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker hiervan melding maakt wanneer dit hem wordt gevraagd. Er wordt hem alleszins de kans gegeven om bijkomende opmerkingen te formuleren, maar hij maakt van deze mogelijkheid geen gebruik (NPO, p. 4). Gevraagd of hij op de DVZ alle elementen heeft kunnen aanhalen die geleid hebben tot zijn vertrek uit Somalië, antwoordt hij dat hem geen bijkomende vragen gesteld werden en in het verzoekschrift wijst hij op een gebrek aan tijd. Het loutere feit dat er minder tijd wordt genomen voor het interview bij de DVZ dan voor het CGVS, doet niets af aan de verwachting dat een verzoeker om

internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, vanaf het eerste interview waarheidsgetrouwe verklaringen dient af te leggen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de DVZ en een duidelijk beeld te schetsen van zijn familiale situatie en zijn vorige verblijfplaatsen (en die van zijn familie). De duur van het interview bij DVZ is hierbij irrelevant. In dit verband wordt er voorts op gewezen dat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen waarover specifieke vragen worden gesteld, correct kan aanduiden, ook bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Verzoeker draagt bijgevolg de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

4.3.4.3. De foto van zijn vader, S.F.M., die werkzaam was voor de regering en door Al-Shabaab vermoord zou zijn en het persartikel dat deze moord bespreekt, die verzoeker bij aanvullende nota van 28 juni 2024 neerlegt, kunnen voorgaande vaststellingen niet ombuigen. Nog daargelaten de beperkte bewijswaarde van de foto, waarop eender wie te zien kan zijn, waaruit niet met zekerheid kan worden afgeleid in welke omstandigheden deze werd genomen en die geënceneerd kan zijn en daargelaten de vraag of het persartikel waarheidsgetrouw de daarin beschreven gebeurtenissen uiteenzet, maakt verzoeker, middels de thans bijgebrachte stukken zijn herkomst uit het dorp Dabagalo in het district Harardhere van de provincie Mudug nog steeds niet aannemelijk. De inhoud ervan zegt immers niets over enerzijds zijn werkelijke herkomst en verblijf in Somalië en anderzijds evenmin over de problemen waarvoor hij zijn herkomstland zou hebben verlaten. De bij de aanvullende nota neergelegde stukken zijn aldus evenmin van die aard om zijn ongeloofwaardig bevonden asielrelaas te herstellen.

4.3.5. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven, waardoor hij er niet in slaagt zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de motieven van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, kunnen weerleggen.

4.3.6. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende herkomst uit het dorp Dabagalo, district Harardhere, provincie Mudug, waardoor er evenmin geloof gehecht kan worden aan de concrete problemen die hij daar stelt te hebben ondervonden. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden.

Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het dorp Dabagalo, gelegen in het district Harardhere in de provincie Mudug maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker vóór de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.7. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO